

ТЕЗИ ВРЕМЕНА ИЗИСКВАТ СПЕЦИАЛНА ВЯРА

Дейвид Уилкерсън
5 Ноември 1990

Всеки християнин твърди, че вярва в Господ. Но истината е, че голяма част от Божиите деца не са готови да се изправят пред черната буря от скърби, която се приближава бързо.

Божият гняв скоро ще се излее върху земята, водещ до трудни времена, каквито никога досега не сме виждали в историята. И ако не се придържаме към специална, непоклатима вяра в Господ, малцина християни ще оцелеят през много трудния период, който се задава.

Когато върху нас се изсипе цялата ярост на бурята, когато започне унищожителната война, когато анархията господства по улиците, когато безработицата помита страната, и несигурността се спусне като облак над човечеството - множество християни ще бъдат загубени, неспособни да понесат всичко това. Смазани от страх, ужас и безнадеждност, те ще изгубят песента си на победата. Ще бъдат духовно и физически разорени, без грам вяра в Господ. Изведнъж ще се откажат от всяка надежда и ще се потопят в скръб и страдание.

Кои са християните, които няма да бъдат готови да издържат бурята? Това са онези, които не са развили последователен, ежедневен молитвен живот с Господ.

Неведнъж, вярващи в нашето събрание, както и в много други, са чували пастирите им да ги умоляват всеки ден да отделят време за среща с Господ в тайна молитва. Само онези, които се научат да изливат сърцето си пред Него в тайнатата молитвена стаичка ще бъдат възнаградени със свята вяра.

Вижте, общението ражда доверие. Само като изливаме пред Бог всичките си страхове и притеснения, ние можем да се сдобием с почивката и обещанията Му. „Уповавайте се на Него по всяко време... изливайте сърцето си пред Него!“ (Псалм 62:8). Вярата и изливането на сърцето са неразделни.

Това не може да се каже по-ясно. Ако ще вярваме на Бог през цялото време, дори в най-мрачните времена, ще трябва непрестанно да изливаме сърцата си пред Него.

Колкото по-ужасни стават дните, толкова по-смели Божии хора ще се издигат. Това ще бъдат вярващи, които призовават Господното име ежедневно, „така, че ние смело можем да кажем: „Господ ми е помощник, няма да се убоя; какво ще ми стори човек?“ (Евреи 13:6)

Давид беше Божий човек, който се беше научил да призовава Господното име във всяка криза в живота си. Ден след ден той бягаше на тайното си място, за да излее сърцето си пред своя Господ: „В притеснението си призовах ГОСПОДА и призовах своя Бог. От храма Си Той чу гласа ми и викът ми стигна до ушите Му... Той ме избави.” (2 Царе 22:7,18)

Когато върху него се спусна най-голямата буря в живота му, Давид беше готов. Той не трябваше да се надява на някой друг. Той вече имаше песен, която можеше да изпее в мрака и несигурността:

„ГОСПОД е скала моя, крепост моя и избавител мой. Бог е моя канара, на когото се уповавам, щит мой и рогът на спасението ми, висока моя кула и мое прибежище, мой спасител. Ти ме избавяш от насилие. Ще призова ГОСПОДА, който е достоен за хвала, и ще бъда спасен от враговете си.” (2 Царе 22:2-4)

Давид видя задаващата се буря – буря от насилие, потоп от безбожни хора, „вълните на смъртта ме обхванаха... примките на смъртта ме стигнаха”(стихове 5-6). И въпреки това нищо от тези неща не го притесни. Вярата му в Бог беше установена и закотвена поради ежедневното му общение с Него.

Има вярващи, които редовно се затварят с Бог и Го опознават и тази близост ражда голяма вяра. Да седиш под силни проповеди, да слушаш касетки, да се покланяш и да хвалиш в Божия дом – всички тези неща са похвални и полезни. Но никое от тях не ти дава необходимата сила да стоиш твърд по време на беда. Нищо няма да те изгради във вяра и доверие повече, отколкото тайната, ежедневна молитва към небесния ти Баща.

Трябва да имаш място, на което да се срещаш с Бог всеки ден. Не можеш да имаш проблем, който да не дадеш на Него, бреме, което да не положиш върху Него. И не можеш да оставиш присъствието Му, докато не получиш твърда увереност и не се отпуснеш във вечните Му обятия.

Обърнете внимание на това предупреждение: ако не изливате сърцето си пред Бог ежедневно в тайната молитвена стаичка, когато положението наистина се влоши ще бъдете ударени от „двоен страх” и „двоен ужас”. Ще се събудите твърде късно, за да разберете, че сте сред глупавите девици, които имаха лампи с подрязани фитили и желание да отидат на сватбата, но нямаха масло, за да поддържат огъня.

Тези времена изискват повече от основна вяра в Бог – те изискват специална вяра за специални времена.

Всички християни имат основна вяра в Господ. Всички ние стоим на няколко обещания, които са до цялото Христово тяло, като:

Евреи 13:5 – „Никак няма да те оставя и никак няма да те напусна.”

Римляни 8:28 – „Всичко съдейства за добро на тези, които любят Бога, които са призовани според Неговото намерение.”

Псалм 84:11 – „Защото ГОСПОД Бог е слънце и щит, ГОСПОД ще даде благодат и слава, няма да лиши от никакво добро онези, които ходят в чистота.“

Тези добре познати обещания са давали голяма утеха и благословение на Божия народ по целия свят в продължение на векове. И все пак, извън тези общи обещания, Бог ни дава специфични обещания за специални времена – трудни времена. Можем да ги научим и да ги вземем смело със себе си пред трона на благодатта Му.

Пуританите, които бяха мощно благословени от Бог, казваха, че всяко Божие обещание е свят довод. Те вярваха, че християните не трябва да отиват пред Господ само с обща вяра.

Когато Бог ти каже да застанеш смело пред трона на благодатта Му, да приемеш милост и благодат по време на нужда, не можеш да имаш просто обща идея защо си там, освен тази, че Библията казва, че трябва да бъдеш там. Не можеш просто да кажеш: „ОК, Господи, Ти познаваш сърцето ми. Дай ми каквото намериш за добре.“

Това може би звучи добре, но Бог има лични, специфични обещания за специфични времена в живота ни. И Той иска ние да се държим за тях със сърцата си, така че да стоим здраво и сигурно в Него. Той иска ние да застанем пред трона Му напълно утешени, напълно убедени, без абсолютно никакви съмнения.

Може би причината, поради която не чуваш Бог, е това, че имаш обща, а не специфична вяра в Него. Бог казва: „Ела, дай Ми сериозните си аргументи. Защо трябва да направя това за теб? Защо да те благословя?“ Той, разбира се, знае защо, но иска и ти да знаеш защо.

Искам да посоча 3 специфични неща, в които се изисква специална или особена вяра, базирана на специалните Божии обещания. Има още много неща, за които се изисква такава вяра, но тези 3 случая заслужават вниманието ни:

1. Когато акт на непокорство те изхвърли в непознатото.

Бог изиска от Авраам невероятен акт на покорство. Той поиска от него да прекрачи в непознатото бъдеще. Авраам щеше да направи тази крачка без никаква видима причина, освен Божието обещание: „Излез от земята си, от рода си и от бащиния си дом, и иди в земята, която ще ти покажа!“ (Битие 12:1)

Авторът на Евреи каза: „С вяра Авраам, когато беше повикан да излезе... послуша и излезе, без да знае къде отива.“ (Евреи 11:8). Бог не постави пред Авраам чист, подобен план за пътешествие. Вместо това Той просто каза: „Вземи семейството си, стегни си багажа, остави родата си и отиди до място, което Аз ще ти посоча.“

Авраам беше накаран да се предаде на Божията вяроност когато беше на 75 години. Беше му казано да си стегне багажа и да тръгва – без обяснение, без описание за това къде да отиде или за вероятните опасности по време на пътешествието. Авраам тръгна без да знае нищо. Той щеше да почива само на обещанието „Ще ти покажа, ще те благословя!“

Вероятно Сара не беше по-различна от всяка съвременна жена. Може би е задала въпросите, които всяка съпруга би задала: „На юг или на север ще ходим? Какви дрехи да си взема? Ще стоим ли на едно място, или ще се движим?“

Всичко, което Авраам можеше да отговори, беше: „Бог каза да тръгваме, значи тръгваме! Той ще ни покаже следващата стъпка веднага след като тръгнем!“ Бог не можеше да покаже нищо на Авраам, докато той не тръгна и дори след това пътя за него беше „ден за ден“.

Понякога имаме идеята, че когато Бог ни заповяда нещо и ние се покорим, всичко ще се случва като по мед и масло от този момент нататък. Мислим си, че Бог трябва да е толкова благодарен за покорството ни, че ще ни постави на 4 лентова магистрала към небето.

Понякога Бог ми е казвал да изляза на вяра, и аз правих така. Но след това казвах: „Господи, не искам повече това от мен. Направих го и Ти ме благослови, но не искам да живея по този начин!“

Авраам се покори на Бог, но един акт на покорство не означава ходене в покорство. Всъщност, той имаше Божието обещание, но пътят му минаваше през пустинята Негев, през покрити със сняг планини, през друга пустиня, през неотстъпчивия народ на Ханаан, а накрая стигна в Египет по време на глад. Много се радвам, че Бог не му каза по кой път щеше да мине.

Този път не приличаше на никой, по който Авраам беше ходил дотогава. Той не беше в опасност през цялото пътуване, никой не можеше да го пипне. Бог му беше щит, закриляше го всеки ден. И заради вярата си, Авраам се превръщаше в Божий приятел.

Бог иска от всичките Си слуги непрестанно да излизат в непознатото. Това не е еднократно нещо – това е ходене с Бог, което се изисква от нас през целия ни живот.

Но покорството ни ни носи голяма награда – не само непрестанната, непобедима протекция на нашия Господ, а Самия Господ. „ГОСПОДНОТО Слово беше към Аврам във видение и каза: Не се бой, Аврааме; аз съм твой щит, наградата ти - извънредно голяма.“ (Битие 15:1)

Бог ни дава славно свидетелство. Онези, които Му се покорят, които излязат без да знаят какво ще им се случи, а сляпо се доверяват на Словото Му, никога няма да бъдат в опасност. „Аз ще ги закрилям като щит. Аз ще бъда тяхната награда! Ще им дам Себе Си!“

Господ може да ти е заповядал да оставиш нещо или някого на олтара Му. Може да ти е казал да направиш крачка на покорство, и ти знаеш, че ако направиш така, това ще те изведе в непознатото и ще ти струва всичко – кариерата ти, бизнеса ти, роднините ти. Може да те нарекат луд или глупак, но в сърцето си знаеш, че Бог любящо ти е наредил: „Покори Ми се сега!“

Една жена от църквата ни – Даян Венора (играла е с Робърт Де Ниро и Ал Пачино в „Жега“ – бел.пр.) – е известна актриса. Но само преди няколко седмици тя напълно се отказа от шоу

бизнеса в акт на покорство към Господ. Тя знаеше в сърцето си, че Господ ѝ беше казал да остави този бизнес в миналото.

Така, че тя остави настрана наградата за най-добра поддържаща роля и прекрачи в голямото неизвестно. Тя нямаше работа или гаранция за каквато и да е работа. Излезе, без да знае къде ще отиде.

На следващия ден мениджъра ѝ се обади и ѝ казал, че ѝ предлагат главна роля във филм с трима от най-известните актьори в бизнеса. След като затвори телефона, каза: „Не, Сатана, аз знам какво се опитваш да направиш. Няма да си променя мнението!”

Възлюбени, така ще бъде! Когато излезеш в покорство на вяра, дяволът ще донесе някаква съблазн, за да те върне към непокорството. Покорството винаги ще ти струва нещо.

Същата тази седмица Даян отиде в съда и постигна голяма победа за опеката над детето си. Щитът работеше за нея. Беше спечелила Христос. Нейната награда беше Самия Господ.

Преди 3 години Бог призова пасторите на тази църква и семействата ни да направим голяма стъпка на покорство, като ни накара да оставим удобната обстановка в Тексас и да се преместим в Ню Йорк. Нямахме събрание тук, нямахме сграда и имахме съвсем малко пари. Бог каза само: „Отидете, Аз ще бъда с вас! Ще ви благословя, ще ви бъда награда...”

„И така, Аврам тръгна, както му каза ГОСПОД” (Битие 12:4). Така направихме и ние. Бог се превърна в щит за нас и ни дава Себе Си ден след ден. Днес имаме растящо, достигащо зрялост събрание, което е свидетелство за чудото Му.

Божие Слово изобилства от специални, специфични обещания към онези, които трябва да направят крачка в покорство.

Ето само някои от тях, които можете да занесете пред Божия трон. Можете да заложите живота си на тези обещания.

„И сега, ако усърдно слушате гласа Ми (не половинчато) и пазите завета Ми, вие ще бъдете Мое собствено притежание от всички народи” (Изход 19:5)

„Ако слушате доброволно, ще ядете благото на земята; но ако откажете и отстъпите, ще бъдете поядени (унищожени).” (Исаия 1:19-20)

„Слушайте гласа Ми и Аз ще ви бъда Бог, и вие ще Ми бъдете народ; и ходете по всичките пътища, които ви заповядвам, за да ви бъде добре.” (Еремия 7:23)

Имате също и бронираното обещание, че Святия Дух ще бъде с вас при всичките ви стъпки на покорство и време на изпитания: „И ние сме Негови свидетели за тези неща и Светият Дух, когото Бог даде на онези, които Му се покоряват.” (Деяния 5:32)

Ако Бог ти казва да оставиш нещо – излез и го остави! Библията ясно казва, че ако се покориш на Бог, Той ще прати Святия Дух да те води и ще те усилва, ще те снабди с всичко, от което се нуждаеш, за да изпълниш акта на покорство.

2. Нуждаем се от специфична, специална вяра когато средствата ни за прехрана са застрашени.

Никога през живота си не бях говорил на толкова уплашени хора, колкото през последните 3 месеца. Америка е очевидно уплашена.

Строители, хора от недвижимите имоти, професионалисти от Уол Стрийт, търговци на дребно, изпълнителни директори, адвокати, ресторантьори, собственици на малък бизнес – до един казват едно и също: „Положението е по-зле, отколкото повечето хора могат да си представят. И ще става още по-зле! Всичко ще замре – имаме само продавачи, а няма купувачи.“

Възлюбени, изправени сме пред много тежки времена! Много християни са сред онези, които са загубили работата си, а още много ще бъдат уволнени.

В един щат 21000 домове бяха взети от банките. В Ню Йорк повече от 100 000 души трябваше да заживеят по 2 семейства в малък апартамент. Много хора в Денвър се отказаха да плащат къщите и ипотеките си, понеже дължат повече от реалната цена на къщата. Взимат си обзавеждането и се изнасят като не оставят никакъв адрес.

На никой от нас не му харесва да чува този вид новини – толкова са депресиращи! Но пуританите казваха: „Обичта купува знание.“ Всички ние обичаме Америка и начина ни на живот. Но докато не се изправим пред истината, че трудните времена на нацията са надвиснали над нас, никога няма да имаме вярата и доверието, от които ще се нуждаем. Трябва да сме в състояние да различаваме времената, така че да можем да получим от Бог много специфичен вид вяра, за да видим какво ни предстои.

Почивайте, убедени, че всичко това не изненадва Исус. Той видя, че то ще се случи. Той, който е преброил космите на главата на всеки човек и знае всяко паднало врабче, предварително знаеше пред какво ще бъдат изправени последователите Му в последните дни.

Той знаеше за какво ще бъде похарчен всеки долар от федералния бюджет, и че наема и данъците ви ще се увеличат. Знаеше за всяко уволнение, което ще преживеят децата Му, за всичките ви сметки, нуждите ви, дори броя деца, които имате. Нямахте нищо, което благословения на Господ не знаеше, когато ни каза подробно в Матей 6:25-33: „Не мислете за тези неща ни най-малко. Небесният ви Баща знае личните ви нужди. Той ще се погрижи за вас!“

Исус ни каза също и за предстоящите опасни времена – глада, войните, епидемиите, земетресенията, трудностите, бедствията, страха от всички страни. И въпреки това Той каза: „Дори не се замисляйте за нуждите си. Не се тревожете за никоя от тях!“

Ще кажете – как може християнин в нужда да не се замисли за физическото си състояние? Възлюбени, не можем да се отдръпнем от обещанието, което ни даде Исус. Думите Му са вечни: „Казвам ви...” Всъщност, можете да занесете тези думи пред Божия трон и да кажете на Исус: „Това са думите, написани в червено: Казвам ви, не мислете за тези неща!”

Няма значение колко банки банкрутират или колко голяма става безработицата, нашия Господ ще продължава да храни небесните птици, да облича полската трева и да дава храна на пълния с риби океан. „Небесният ви Баща ги храни” (Матей 6:26). Никое създание няма да пострада без знанието на нашия Господ.

Що за Баща би бил Той, ако хранеше кучетата, а не се интересуваше от децата Си? Що за Бог би знаел броя на космите ти, но не и броя на монетите ти? Самата мисъл за това е богохулство.

Небесният ни Баща храни целия животински свят и никакви трудни времена няма да Го спрат да прави това: „Вие не сте ли много по-ценни от тях?... Няма ли много повече да облича вас?” (Матей 6:26,30)

Аз вярвам, че Бог днес ни е дал много специфично обещание за тежките времена, които предстоят. То беше дадено на Авраам и семето му като клетва. И Бог трябва да го изпълни за теб, понеже това е Собствено Му Слово:

„Клетвата, с която се закле на баща ни Авраам: да ни даде, на нас, които сме освободени от ръката на неприятелите ни, да Му служим без страх, в святост и правда пред Него през всичките си дни.” (Лука 1:73-75)

Бог се е закле да ни освободи от всеки враг, всеки страх, така че да можем да Му служим през всички дни от живота си без страх. Възлюбени, гладът е враг. Голотата и мизерията са врагове.

Тази Божия клетва трябва да бъде основата ни при всяка криза, бедствие и страховито време. Запомнете я! Нека тя бъде святия ви аргумент пред трона на благодатта!

В Псалм 121 Давид ни дава един от най-силните аргументи на Святия Дух, които някога са били дадени на човечеството. Целият псалм ни казва, че всичката ни помощ идва само от Господ. Псалм 124 е друг свят аргумент – той е специфичното обещание към нас, на което да изградим специална вяра.

3. Нуждаем се от специална вяра по време на бедствие, което е в резултат на Божието наказание.

Точно сега Америка е под „подписаното от Бог наказание”. Подписаните от Бог наказания носят Божия знак, че се случват като резултат от грях срещу Него. Тези наказания могат да се видят из цялата Библия.

Адонивезек беше цар, който отрязва палците на ръцете и краката на 70 покорени от него царе. Когато децата на Юда заловиха Адонивезек в битка, те отрязаха палците на ръцете и краката му. Той знаеше, че това е подписано от Бог наказание, защото каза: „Както аз съм правил, така и Бог ми отплати.“ (Съдии 1:7)

Езавел причини смъртта на Навот, чиято кръв беше лизана от кучетата. И отново виждаме подписаното от Бог наказание: Езавел беше бутната от прозорец и убита, а тялото ѝ беше погребано в стомаха на кучетата. Наказанието отрази престъплението.

В книгата на Естир, Аман издигна бесилка за Мардохей, но той увисна на нея вместо него. Цар Аса, който върза Божия пророк за краката, умря от заболяване на краката.

Ние наричаме това ирония, но те са подписани от Бог наказания. Авдий 15, го описва много добре: „Както си направил, така ще ти бъде направено; каквото си направил, ще се върне на главата ти.“

Възлюбени, всичките Божии наказания над Америка, са отразени в нейните грехове. Най-големият ни грях е превъзнесена гордост, начин на мислене, който твърди, че „може“. Убедени сме, че нацията ни може да разреши всеки проблем, да спечели всяка битка и да намери лек за всяка болест. Напълнили сме с полиция целия свят, уверени във военната си мощ.

Бог е бил с нас в дълъг период от време. Имали сме президенти и законодатели, които бяха в състояние да се справят с проблемите на нацията. Учените ни откриха ваксини за всички болести: малария, варицела, туберкулоза, едра шарка. Когато детският паралич удари нацията, Бог даде ваксина на Джонас Столк, за да ни предпази от него.

Днес лекарствата са малко и все по-редки. Не виждаме ваксина за СПИН. А тънем и в други „неразрешими“ проблеми: епидемията от наркотици, краха на пенсионния фонд, бездомните, разрастващата се престъпност, хаоса в училищата, затворите и болниците – просто кажете нещо – не можем да го разрешим.

Сенаторът от Ню Хемпшир Уорън Ръдман се чудеше наскоро пред камерите, дали не сме достигнали до този стадий в историята, при който трите клона на федералното правителство повече не могат да работят заедно. Той каза, че те са станали „неконтролируемо улично задръстване“.

Ето го – Божия подпис – наказание от унизителна бъркотия и безпомощност. Според собствените си думи, правителството ни не функционира.

Къде ни е гордостта, нали можем всичко? Преди 5 години Америка беше кредитор номер 1 в света. За този кратък период ние се превърнахме в длъжник номер 1. Бяхме главата в продължение на години, а сега сме опашката, точно както е обещано във Второзаконие 28 глава.

Най-жестокото Божие наказание над Америка все още предстои.

Какво мислите, че ще е това наказание?

Помислете за това как нацията ни потъпква всичко морално, свято и чисто с така нареченото си „изкуство“, което представя разпънатия Исус, потопен в казан с урина. Христос е потъпкван в театрите и кината, където се присмиват със свято, а издигат нечистото.

Какво наказание ще излезе от това? Кое наказание отговаря на престъплението?

Ето го подписаното от Бог наказание върху Америка, която в продължение на години беше свръхсила номер едно, най-могъщата нация в света. „И стъпах народите в гнева Си“ (Исая 63:6)

Бог ще стъпче тази нация – армиите ни, театрите ни, институциите ни, всичката ни бивша сила. Ще направи от Америка столче за краката Си, заради кръвта на 30 милиона бебета, които убихме с аборти.

Има кръв по ръцете на нацията ни. Мислите ли, че Бог ще си затвори очите пред това, че ще го пренебрегне, понеже вижда остатък, шепа свети хора? Не! Той е справедлив Бог!

В този момент силата ни рязко спада. Вече паднахме до номер 3 в класацията на икономическите сили – след Япония и Германия. Цялото ни богатство просто ще се стопи. Европейската общност – десетте царства от възродената Римска империя ще станат номер 1 в света.

Божият крак е на врата ни. Той открива голотата ни пред света. Прави така, че външния ни вид да съответства на състоянието на душата ни, а духовния ни фалит да се превърне във финансов такъв на градско, щатско, федерално ниво. Филадельфия, Ню Йорк и Масачузетс – до един са пред фалит.

В момента виждаме Божиите наказания. И той ще ги направи толкова ясни, че всяка нация по света ще ги види.

Докато тези наказания се случват пред очите ни, единствения ти отговор е да имаш Исус като щит. Бягай да се срещнеш с Него в тайната си молитвена стаичка днес, вкорени се дълбоко в Него. Знай, че Този, който преброи космите на главата ти, ще те пази при всички обстоятелства.

Дръж се за тези специални обещания, бъди готов за всички бедствия, пред които можем да се изправим:

„За праведните изгрява светлина в тъмнината... Няма да се страхува от лоши новини, сърцето му е непоколебимо, понеже се уповава на ГОСПОДА. Сърцето му е утвърдено, той няма да се страхува“ (Псалм 112:4,7-8)

„И Той ще съди света справедливо... И ГОСПОД ще бъде прибежище на угнетените, прибежище във времена на скръб. Които познават Твоето Име, ще се уповават на Теб, защото Ти, ГОСПОДИ, не си изоставил тези, които Те търсят.” (Псалм 9:8-10)

А ето го специфичният ти, всемогъщ свят аргумент за тронната зала на Бог:

„Дори войска да се разположи на стан срещу мен, сърцето ми няма да се уплаши; дори и война да се надигне против мен, и при това ще имам увереност. Едно поисках от ГОСПОДА, това ще търся — да живея в дома на ГОСПОДА през всичките дни на живота си, за да съзерцавам прелестта на ГОСПОДА и да размишлявам в Неговия храм. Защото в злия ден Той ще ме скрие в скинията Си, ще ме прикрие в скривалището на шатъра Си, ще ме издигне на канара.” (Псалм 27:3-5)

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1990 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[These Times Demand Special Trust](#) / [Тези времена изискват специална вяра](#)